

Podziękowanie

W jednym z fragmentów eseju *Zaczyn* Stefan Szymutko pisał: (...) *czy któryś z nas jest samotny wśród słów, jeśli słowo, mimo że ze słownika, nie jest anonimowe, bo pochodzi zawsze od kogoś? (...) nie mogę oddzielić mojego słowa od słowa kogoś innego (...)*. Ten cytat powracał do mnie za każdym razem, gdy na różnych etapach pracy nad doktoratem orientowałem się, w jak dużym stopniu to, co koniec końców podpisuję swoim imieniem i nazwiskiem, jest tak naprawdę efektem rozmów z innymi ludźmi, wykonanej przez kogoś pracy czy po prostu różnie rozumianego wsparcia, jakie otrzymywałem. Osobom, które w taki czy inny sposób przyczyniły się do powstania tej książki, chciałbym w tym miejscu podziękować.

Dziękuję prof. Danucie Ulickiej, mojej Promotorce, która od początku moich studiów na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego w 2010 r. uczyła mnie filologicznego czytania, pisania i myślenia, wspierała na każdym etapie prac nad rozprawą doktorską i książką, a także odpędzała towarzyszące mi wątpliwości dotyczące sensu zajmowania się niepopularnym tematem.

Dziękuję Recenzentom mojej rozprawy doktorskiej – prof. Aleksandrowi Nawareckiemu i prof. Markowi Szaniszwowi – oraz Recenzentom Wydawniczym – dr hab. Marii Tarnogórskiej i prof. Tomaszowi Mizerkiewiczowi – za inspirujące, wnikliwe recenzje, które pozwoliły mi nie tylko na poprawienie usterek i niedoskonałości mojej pracy, lecz także na lepsze zrozumienie, co tak naprawdę napisałem, oraz na przemyślenie kierunku moich przyszłych badań.

Dziękuję prof. Tadeuszowi Bujnickiemu za udostępnienie mi materiałów ze swojego prywatnego archiwum i cierpliwe odpowiadanie na moje e-maile.

Dziękuję Zespołowi Wydawnictw Uniwersytetu Warszawskiego za przygotowanie książki do druku.

Dziękuję również wszystkim osobom, do których w latach 2016–2021 zwracałem się z pytaniami o fakty, plotki lub domysły dotyczące życia i twórczości Szymutki: Waławowi Forajterowi, Kalinie Jaglarz, Mariuszowi Jochemczykowi, Ryszardowi Knapkowi, Ryszardowi Koziołkowi, Karolowi Maliszewskiemu, Tomaszowi Markiewce, Markowi Mikołajcowi, Aleksandrowi Nawareckiemu, Grzegorzowi Olszańskiemu, Magdalenie Piekarze, Robertowi Rybickiemu, Alicji Szymutko, Pawłowi Tomczokowi i wreszcie – zmarłemu w 2019 r. Krzysztofowi Uniłowskiemu.

Dziękuję Koleżankom i Kolegom, doktorantom i pracownikom Zakładu Poetyki, Teorii Literatury i Metodologii Badań Literackich, za dyskusje nad wstępnymi fragmentami mojej pracy na seminariach doktoranckich oraz zebraniach Zakładu.

Dziękuję Koleżankom z Pracowni Dokumentacji Literatury Współczesnej IBL PAN za przypomnienie mi na etapie kończenia rozprawy doktorskiej, czym jest filologiczna skrupulatność, oraz za entuzjastyczne przyjęcie rozdziału dotyczącego księgozbioru filologa.

Dziękuję wszystkim warszawskim, wrocławskim, białostockim, krakowskim Przyjaciołom i Przyjaciółkom, z którymi na przestrzeni lat dzieliłem się pomysłami na mój doktorat lub jego fragmentami.

Dziękuję moim Rodzicom, za wsparcie i zrozumienie.

Wreszcie – dziękuję Zuzie, za wszystko.